

اثر برخی دترجنت‌ها (سورفکتانت‌های آنیونی) بر درصد تفریخ، میزان ناهنجاری لارو و هورمون کورتیزول جنین در ماهی زبرا (*Danio rerio*)

جمال رحیمی^۱، باقر مجازی امیری^{۲*}، امیررضا عابد علم‌دوست^۳

۱. دانشجوی دکتری گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران

۲. استاد گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران

۳. استادیار گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۸/۰۵

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۶/۲۶

چکیده

آلودگی منابع آبی با دترجنت‌ها یکی از جدی‌ترین مسائل در عرصه بهداشت و سلامت اکوسیستم‌های آبی محسوب می‌شود. ورود شوینده‌ها به فاضلاب به لحاظ بروز مسائل و عوارض متعدد چون پدیده مغذی شدن و تجزیه ناپذیری گروه سخت شوینده‌ها و ایجاد کف و... سبب آلودگی منابع آبی و محیط زیست می‌شوند. ازدیاد غلظت این مواد در منابع آبی بر ماهی‌ها و سایر موجودات آبی اثرات سوء دارد. هدف از این مطالعه، بررسی اثر برخی از شوینده‌های آنیونی پرکاربرد بر میزان هورمون کورتیزول جنین و سپس ناهنجاری لارو در ماهی زبرا (*Danio rerio*) در زمان تماس با آنها بود. بدین منظور تخم‌های لقاح یافته ماهی زبرا را در معرض دترژنت‌های مختلف (مایع ظرفشویی به عنوان شوینده، پودر لباسشویی به عنوان پاک‌کننده و آب ژاول به عنوان سفیدکننده به ترتیب با غلظت ۱، ۱، ۰/۲۵ میلی‌گرم در لیتر) همراه با یک تیمار شاهد قرار دادیم. برای سنجش میزان هورمون کورتیزول در سه مرحله تقسیم سلولی (cleavage)، گاسترولا و تفریخ، از جنین در حال رشد، نمونه برداری و میزان کورتیزول آن‌ها تعیین شد. بعد از تفریخ از لاروها در حال رشد در زمان‌های مختلف (۵، ۱۰ و ۱۵ روز بعد از تفریخ) نمونه برداری شد و درصد ناهنجاری آن‌ها نیز معین گردید. نتایج به دست آمده حاکی از این موضوع بود که غلظت هورمون کورتیزول در سه مرحله رشدی مورد آزمایش و درصد ناهنجاری لاروها (بزرگ شدن سر، انحنا در ناحیه پشتی و ساقه دم) در تیمارهایی که در معرض دترجنت‌ها قرار گرفته بودند اختلاف معنی‌داری با تیمار شاهد داشتند ($P < 0.05$). به طوری که بیشترین ناهنجاری در تیمار پودر لباسشویی در قسمت ساقه دم مشاهده شد (شاهد ۶/۶۷، پودر لباسشویی ۳۶/۶۷، مایع ظرفشویی ۲۰، آب ژاول ۱۳/۳۳ درصد). همچنین اگرچه میزان کورتیزول در تیمار شاهد از زمان لقاح تا زمان تفریخ کاهش پیدا کرد (حداً کمتر ۴/۸ و حداقل ۳/۲ نانوگرم بر میلی‌لیتر)، ولی در تیمارهایی که در معرض دترجنت‌ها قرار گرفته بودند از بعد از لقاح تا مرحله گاسترولا با افزایش میزان کورتیزول همراه بود و بعد از آن تا زمان تفریخ کاهش یافت. به طور کلی می‌توان نتیجه گرفت که افزایش استفاده از شوینده‌ها باعث کاهش موفقیت تولید مثلی و ایجاد ناهنجاری در گونه‌های آبیان می‌شود.

واژگان کلیدی: شوینده‌ها، سورفکتانت آنیونی، ماهی زبرا (*Danio rerio*)، کورتیزول، ناهنجاری لارو.

Effect of some detergents (anionic surfactants) on hatching percentage, larval abnormalities and embryo cortisol levels in zebrafish (*Danio rerio*)

Jamal Rahimi¹, Bagher Mojazi Amiri^{2*}, Amirreza Abed-Elmdoust³

1. Ph.D. Student, Fisheries Department, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, Karaj, Iran

1. Professor, Department of Fisheries, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, Karaj, Iran

1. Assistant Professor, Department of Fisheries, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, Karaj, Iran

Received: 15-Sep-2019

Accepted: 26-Oct-2020

Abstract

Water resources pollution with detergents is one of the most serious subjects in the health and well-being of aquatic ecosystem fields. The consequence of entry of detergents into the waste-water in terms of the occurrence of phenomenon of trophic and indestructibility of the hard detergent groups and foam formation, etc. cause pollution of the environment and water resources. Increasing the concentration of these substances in water sources has adverse effects on fish and other aquatic organisms. The aim of this study was to investigate the effect of some commonly used anionic detergents on embryo cortisol levels and then larval abnormalities and hatching percentage in zebrafish (*Danio rerio*) while exposed to them. For this purpose, fertilized zebrafish eggs were exposed to various detergents (dishwashing liquid as a detergent, washing powder as a cleanser and sodium hypochlorite as a bleach) with concentrations of 1, 1, 0.25 ppm, respectively. To measure the level of cortisol in three stages of, cell division (cleavage), gastrula and hatching, samples were taken from the growing embryos and their cortisol levels were determined. After hatching, the larvae were sampled at different times (5, 10 and 15 days after hatching) and their abnormality was determined. The results show that in terms of the percentage of abnormalities (enlargement of the head, curvature in the dorsal region and tail) and cortisol concentration of treatments exposed to detergents were significantly different from control groups ($P < 0.05$). So that the most abnormalities (Control 6.67, washing powder 36.67, dishwashing liquid 20, bleach 13.33) were observed in the washing powder treatment. Also, cortisol levels increased from fertilization to gastrula stage and then decreased until hatching, although the amount of cortisol in the control groups decreased from fertilization to hatching (from 4.8 to 3.2 ng / ml). generally, it can be concluded that increasing the use of detergents reduces the success of reproduction and causes abnormalities in aquatic species.

Key words: Detergents, Anionic surfactant, Zebrafish (*Danio rerio*), Cortisol, Larval abnormality.

۱. مقدمه

زیست بوم های آبی به طور مداوم در معرض خطرات ناشی از ورود بی رویه ی آلاینده های هستند که از منابع مختلفی مانند پسماندهای صنعتی، پساب های کشاورزی و فاضلاب های شهری به آن وارد می شوند. یکی از پیامدهای توسعه صنایع، ورود فاضلاب حاوی مواد آلی سنتتیک به محیط آبی است. محیط زیست مملو از مواد شیمیایی آلی خارجی (زنوبیوتیک ها) است که می تواند منشأ شهری یا صنعتی داشته باشند. ارزیابی خطر زیست محیطی یا اکولوژیکی به عنوان روشی تعریف شده است که توسط آن می توان اثرات منفی احتمالی آلاینده ها و سایر فعالیت های مربوط به برخورد بشر با اکوسیستم ها و ترکیبات حاصله از آن ها را تخمین زد (Depledge and Fossi, 1994). کاربرد روزافزون سورفکتانت ها و به طور عمده محصولات پاک کننده در صنایع مختلف نظیر داروسازی، چرم سازی، رنگرزی، چوب، پلاستیک، فلزکاری، معدن و مصارف خانگی و... که به طور مستقیم و غیر مستقیم به داخل سامانه های آبی وارد می شوند، موجب آلودگی و مشکلات زیادی می گردند. دترجنت ها پس از مصرف به همراه پساب به دریاچه ها یا رودخانه ها ریخته می شوند و روی منابع آبی تأثیر مخرب می گذارند. ازدیاد غلظت این مواد در منابع آبی بر ماهی ها و سایر موجودات آبی اثرات سوء دارد. از طرف دیگر حضور شوینده ها در محیط های آبی می توانند موجب تشدید سمیت آلاینده های دیگری نظیر فلزات سنگین گردند (Konar and Mullick, 1993). در اغلب موارد، گرچه غلظت مواد شیمیایی ورودی به اکوسیستم آبی با توجه به دبی رودخانه و حجم منابع آبی کاهش پیدا می کند و کمتر از حدی می رسد که موجب مرگ و میر آبی ماهی ها گردد. اما در این شرایط ماهی ها به طور مزمن در تماس با غلظت های کمتر از حد کشندگی مواد شیمیایی قرار می گیرند و لی در دراز مدت به دلیل عدم توانایی موجود در دفع و سم زدایی، به تدریج دچار تغییرات فیزیولوژیک مختلفی می شوند که سبب کاهش رشد و بقا و اختلال در تداوم نسل آن ها می شود. بروز آسیب های بافتی و پاتولوژیک، تغییرات سطح هورمونی و خونی از دیگر آسیب هایی است که در تماس با مواد شیمیایی در

موجودات ممکن است رخ دهد (Erickson *et al.*, 2008).

در ماهیان استخوانی، محور هیپوتالاموس - هیپوفیز - بینابینی (HPI= Hypothalamus Pituitary) تحت شرایط تنش تحریک می شود. این محور با تولید و انتشار هورمون آزادکننده کورتیکوتروپین (CRH) از هیپوتالاموس، باعث آزاد شدن هورمون آدرنوکورتیکوتروپین (ACTH) می شود. متعاقباً، ACTH سلول های بین کلیوی را فعال کرده و باعث ترشح هورمون استرسی کورتیزول می شود (Wendelaar Bonga, 1997; Flik *et al.*, 2006; Bernier *et al.*, 2009). هورمون کورتیزول که یک هورمون استروئیدی گلوکوکورتیکوئیدی و مهم ترین هورمون ترشح شده از بخش قدامی کلیه است، شاخص اولیه استرس در ماهیان بوده و عمدتاً با قرارگیری موجود زنده در معرض عوامل استرس زای حاد یا مزمن، مقدار آن افزایش می یابد (Ramsay *et al.*, 2006). در ماهیان، کورتیزول از مهمترین فاکتورهای سنجش میزان استرس است و در مواقع استرس های محیطی میزان ترشح این هورمون افزایش می یابد. از مهمترین اثرات آن، افزایش مقاومت بدن در مواقع استرس، حفظ هموستازی و تداوم حیات است (Vijayan *et al.*, 1994). وجود و رهاسازی کورتیزول در طی رشد اولیه تخم های لقاح یافته، منشأ مادری این هورمون و میزان غیرفعال بودن آن تأثیر قابل توجهی بر تکامل جنین، رشد، تفریخ و دگردیسی دارد (de Jesus *et al.*, 1991). غلظت بالای کورتیزول در تخم ممکن است به خاطر استرس اعمال شده به ماده ها در طول زرده سازی باشد (Stratholt *et al.*, 1997). مقادیر نسبتاً پایین کورتیزول طی دوره تخم گشایی نقش افزایش دهنده رشد را بازی می کند (Feist and Schreck, 2002, Schreck *et al.*, 2001).

با توجه به شرح بالا، در این مطالعه از ماهی زبرافیش (ماهی گورخری با نام علمی *Danio rerio*) به عنوان ماهی مدل استفاده گردید تا با توجه به داشتن دوره تولید مثلی کوتاه، تولید تعداد زیادی گامت توسط هر دو جنس و تعیین سریع در صد لقاح و در صد گشایش تخم، اثرات دترجنت ها روی این ماهی مورد ارزیابی قرار گیرد. ماهی

تخم‌ها به کف آکواریوم برسند آنها را می‌خورند برای جلوگیری از خورده شدن تخم‌ها از توری استفاده شد به این صورت که توری نزدیک به سطح آب آکواریوم نصب گردید، زیرا ماهی زبرا به کم کردن ارتفاع حساس است. همچنین تخم‌ها فاصله زیادی تا عبور از توری طی نکنند که خورده شوند. پس از تخم‌ریزی، مولدین جدا و به مخزن اصلی منتقل شدند. سپس تخم‌ها با تیمارهای متفاوت که از قبل پیش بینی شده بود، هر کدام با سه تکرار در معرض سه دترجنت مختلف مایع ظرف شویی به عنوان شوینده، پودر لباسشویی به عنوان پاک کننده و آب ژاول به عنوان سفید کننده به ترتیب با غلظت ۱، ۱، ۰/۲۵ میلی گرم همراه با یک تیمار شاهد در آکواریوم‌های جدا قرار گرفتند. برای جلوگیری از کاهش احتمالی اکسیژن در دسترس تخم‌ها، در طول دوره‌ی تفریخ از سنگ‌های هوا استفاده شد.

۲.۲. سنجش درصد تفریخ

پس از تخم‌ریزی، برای هر تیمار و تکرارهای آن صد عدد تخم برداشته و در آکواریوم جدا ریخته شد و بعد از تفریخ، تعداد لاروها شمارش و درصد تفریخ تعیین گردید.

۳.۲. سنجش درصد ناهنجاری

پس از تفریخ تخم‌ها، در سه نوبت (۵، ۱۰ و ۱۵ روز بعد از تفریخ) از لاروها نمونه برداری شد. در هر بار نمونه برداری برای هر تیمار ده عدد لارو (۳۶۰ عدد در مجموع) برداشت شد و در فرمالین ۱۰ درصد فیکس گردید. بعد از دو هفته لاروها را از فرمالین بیرون آورده شد و در اتانول ۷۰ درصد قرار گرفت و بعد به آزمایشگاه منتقل شدند. برای تشخیص درصد ناهنجاری‌ها و نوع آن‌ها از نمونه‌های لارو در زیر لوپ (Lica, Germany) با بزرگمایی 2x و با دوربین موبایل سامسونگ عکس برداری شد و تعداد لاروهای ناهنجار شمارش و درصد ناهنجاری‌ها تعیین گردید (Ellis et al., 1997).

۴.۲. سنجش هورمون کورتیزول

برای سنجش میزان کورتیزول در سه مرحله ۱- Cleavage -2 Gastrula -3 Hatching از تخم‌های شاهد و تحت تیمارها (برای هر تیمار و تکرار ۳۰ عدد تخم) نمونه برداری شد و نمونه‌ها در نیتروژن مایع انجماد یافت و سپس به فریزر منهای ۸۰ منتقل شدند و تا زمان

زبرا در سال‌های اخیر همچنین به عنوان مدلی جهت ارزیابی سریع عملکرد ژن‌ها و فعالیت‌های بیولوژیکی مولکول‌های آلی مطرح شده است (Zon, 2005).

لذا، با هدف کسب اطلاعات علمی لازم در خصوص چگونگی رخداد اثرات دترژنت‌ها بر فرایندهای فیزیولوژیک ماهی و به منظور پر کردن خلاء دانش لازم در این زمینه این پژوهش انجام شد.

۲. مواد و روش

۱.۲. شرح آزمایش و تیمارها

مطالعه‌ی حاضر، در زمستان سال ۱۳۹۸ در گروه شیلات دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران انجام پذیرفت. تعداد ۲۰۰ قطعه ماهی مولد زبرا دانیو از یک مرکز توزیع ماهیان تزئینی در کرج خریداری شده و به کارگاه فیزیولوژی گروه شیلات دانشکده منتقل گردیدند. بعد از انتقال برای جلوگیری از استرس، یکسان سازی دما و آب به آرامی در یک مخزن ۱۰۰ لیتری صورت گرفت و سپس نر و ماده جدا شدند (مبنای تشخیص جنسیت سایز بدنشان بود که نرها لاغرتر و کوچکتر از ماده‌ها هستند و در زیر باله مخرجی جنس ماده یک زائده شیری رنگ وجود دارد که در جنس نر وجود ندارد) و برای سازگاری بیشتر به مدت دو هفته در دو تا مخزن جداگانه قرار داده شدند. ماهیان مولد باید در محیطی به دور از استرس نگهداری شوند و شرایط جهت تکثیر آنها فراهم گردد. این شرایط در آزمایشگاه و در مخازن ۱۰۰ لیتری با دمای ۲۶-۲۸ درجه سانتی‌گراد، pH ۷ تا ۷.۵، اکسیژن ۴ تا ۶ میلی‌گرم بر لیتر، و با دوره نوری ۱۰ ساعت تاریکی و ۱۴ ساعت روشنایی فراهم شد (Bertotto et al., 2018) و ماهی‌ها طی دوره سازگاری به مدت دو هفته در این مکان نگهداری شدند. هوادهی با استفاده از سنگ‌های هواده در طول شبانه روز انجام پذیرفت. ماهیان در طول این مدت ۲ بار در روز به میزان ۳ درصد وزن بدن با غذای بیومار فرانسه حدوداً ۵۰ درصد پروتئین تغذیه شدند. آب به صورت روزانه ۳۰ تا ۴۰ درصد تعویض شد. نزدیک به تخم‌ریزی (زمانی که شکم ماهی‌های جنس ماده بزرگ یا متورم شد) مولدین با نسبت ۳ نر و ۲ ماده به آکواریوم‌های تخم‌ریزی (۶ لیتری) منتقل شدند. ماهی زبرا علاقه خاصی به خوردن تخم‌های خود دارد و معمولاً قبل از این‌که

ANOVA) برای مقایسه میانگین های داده ها میان تیمارها استفاده شد و تست دانکن برای ارزیابی سطح تفاوت های آماری مورد استفاده قرار گرفت. رسم نمودارها از طریق نرم افزار Exell 2016 انجام پذیرفت.

۳. نتایج

۳.۱. بررسی درصد تفریخ

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که بین تیمارها از لحاظ درصد گشایش تخم اختلاف معنی دار ($P > 0.05$) وجود ندارد. به طور کلی میزان گشایش تخم در تیمارهای شاهد، پودر لباسشویی، مایع ظرفشویی و آب ژاول به ترتیب ۸۹/۵، ۷۲/۵، ۷۷/۵ و ۹۰ درصد بود (نمودار شکل ۱).

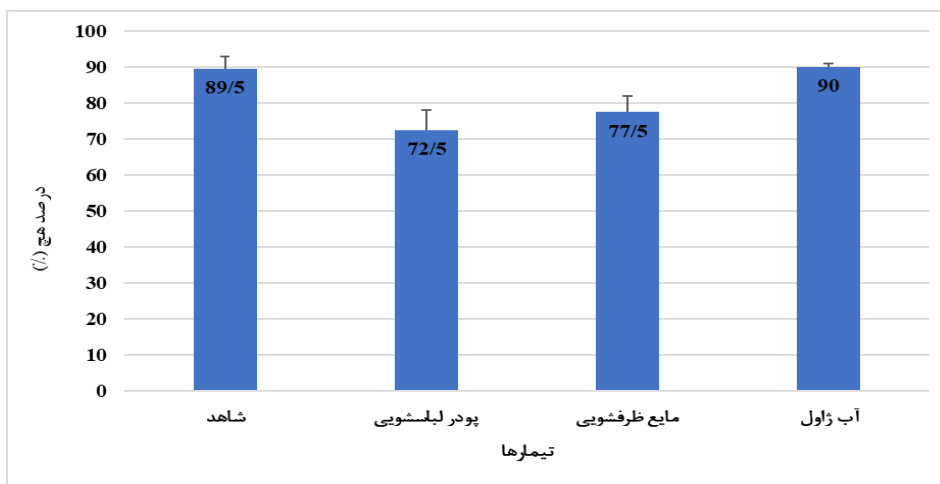
۳.۲. بررسی درصد ناهنجاری

نتایج به دست آمده نشان داد بین تیمارها از لحاظ درصد ناهنجاری اختلاف معنی دار ($P < 0.05$) وجود دارد به طور کلی میزان ناهنجاری در تیمارهای شاهد، پودر لباسشویی، مایع ظرفشویی و آب ژاول به ترتیب ۶/۶۷، ۳۶/۶۷، ۲۰ و ۱۳/۳۳ درصد بود. با توجه به نتایج حاصله بیشترین و کمترین میزان ناهنجاری به ترتیب مربوط به تیمار پودر لباسشویی و تیمار شاهد بود (نمودار شکل ۲).

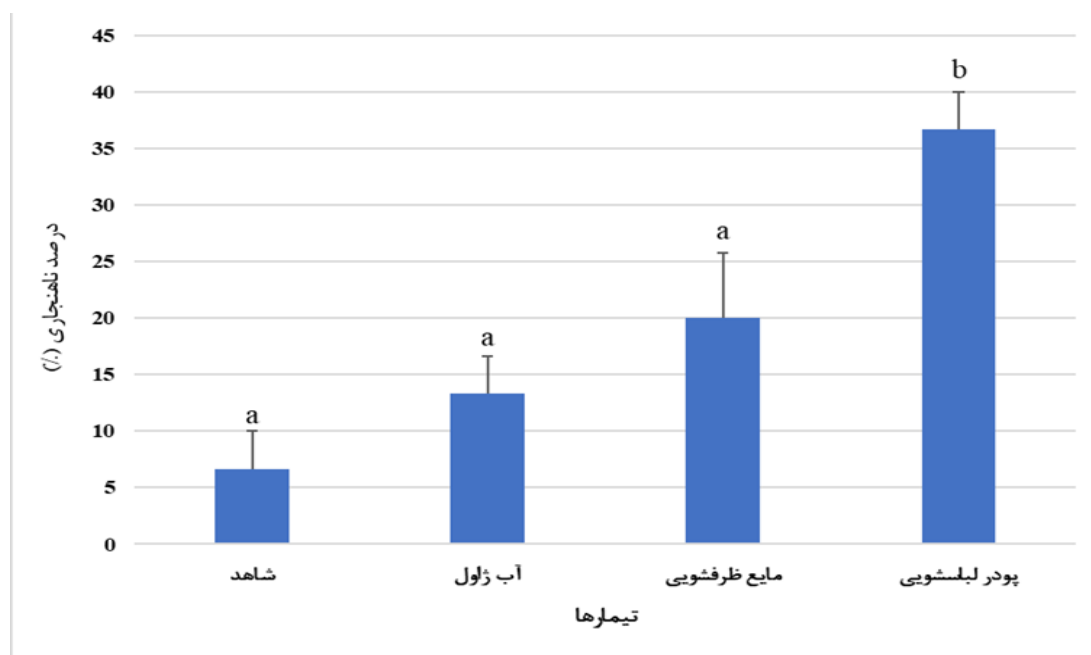
سنجش میزان کورتیزول در آنجا نگه داری شدند. جهت استخراج کورتیزول ابتدا ۱۵ عدد تخم با ۱ میلی لیتر آب مقطر دو بار تقطیر شد و به کمک هموژنایز دستی به خوبی له و هموژنیزه شد و سپس به مدت ۳۰ ثانیه شدیداً ورتکس گردیدند. سپس ۲ میلی لیتر دی اتیل اتر به محلول اضافه شد و دوباره ورتکس گردیدند. بعد از این مرحله نمونه ها به مدت ۵ دقیقه و در دمای ۴ درجه سانتی گراد سانتریفوژ (2100 g دور) شدند. برای جدا سازی لایه آبی و اتر، هر تیوپ به مدت ۲۰ ثانیه در نیتروژن مایع قرار گرفت تا فاز آبی فریز شود و بعد مایع رویی حاوی اتر به تیوپ دیگر منتقل شد و در طول شب در زیر هود خشک شد. پس از آن ۲۰ میکرولیتر PBS به تیوپ اضافه شد و در فریزر منهای ۸۰ ذخیره گردید (Li *et al.*, 2010). اندازه گیری میزان کورتیزول به روش سنجش ایمنی آنزیمی و با استفاده از کیت تشخیص آزمایشگاهی کورتیزول از شرکت Monobind ساخت کشور آمریکا انجام گردید (Poursaeid *et al.*, 2012).

۲.۵. تجزیه و تحلیل آماری داده ها

جهت تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS 16 استفاده شد. از تجزیه واریانس یک طرفه (One way

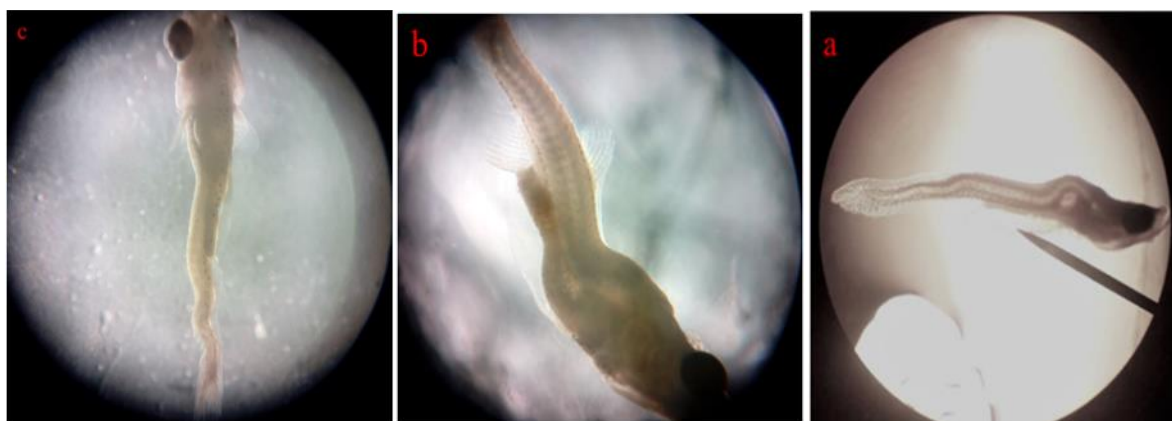
شکل ۱- نمودار درصد تفریخ در تیمارهای مختلف (میانگین \pm خطای استاندارد).

شکل ۳- نمودار درصد ناهنجاری در تیمارهای مختلف (میانگین \pm خطای استاندارد).

لاروها شد که بیشتر در ناحیه ساقه دم دیده شد. در تصاویر شکل ۳ نمونه‌هایی از آنها آورده شده است.

قرار گرفتن در معرض دترجنت‌ها باعث بدشکلی (ناحیه پشتی، ساقه دم، ستون فقرات و کانال خط جانبی) در

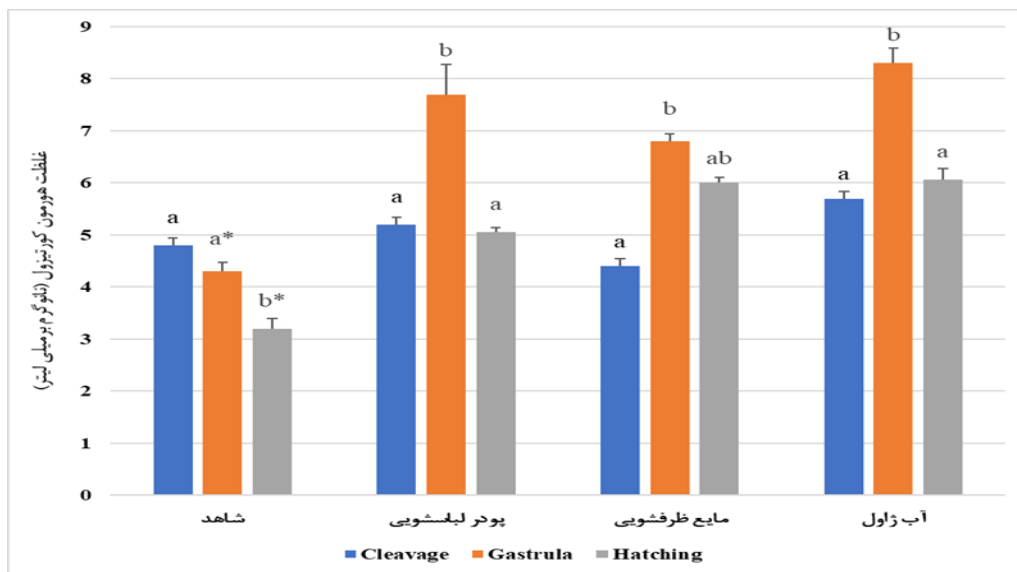
شکل ۳- تصاویر نمونه‌هایی از ناهنجاری در زیر لوپ با بزرگنمایی 2x. a: بدشکلی در ستون فقرات و کانال خط جانبی b: انحنا در ناحیه پشتی c: انحنا در ناحیه ساقه دم.

تیمار شاهد دارند. به طور کلی میزان کورتیزول تیمارهای که در معرض دترجنت‌ها قرار گرفته‌اند در ابتدا (کلیویج) با تیمار شاهد تقریباً در یک سطح هستند ولی هر چه به طرف مرحله گاسترولا نزدیکتر می‌شوند میزان کورتیزول آنها افزایش می‌یابد. بعد از مرحله گاسترولا تا مرحله هیچ

۳.۳. بررسی میزان هورمون کورتیزول

نتایج تجزیه واریانس نشان داد بین تیمارها از لحاظ میزان کورتیزول اختلاف معنی‌دار ($P < 0.05$) وجود دارد (نمودار شکل ۴). با توجه نتایج بدست آمده تیمارهای که در معرض دترجنت‌ها قرار گرفته‌اند اختلاف معنی‌داری با

شاهد کاهش میزان کورتیزول هستیم. ولی در تیمار شاهد از لقاح تا هیچ میزان کورتیزول کاهش است.

شکل ۴ - نمودار مقایسه میزان کورتیزول (ng/ml) در تیمارهای مختلف (میانگین \pm خطای استاندارد).

۴. بحث و نتیجه گیری

در پژوهش حاضر اثر برخی دترجنت ها (سورفکتانت های آنیونی) بر میزان درصد تفریخ، ناهنجاری لارو و میزان هورمون کورتیزول جنین در ماهی زبرا (*Danio rerio*) مورد بررسی قرار گرفت. مواد شوینده بکار رفته در این پژوهش ترکیب پیچیده از مواد مختلف بود و سورفکتانت به عنوان ماده مؤثره آن بیشتر مد نظر بود.

تأثیر استرس در ایجاد تغییر شکل لارو، کاهش درصد تفریخ و کاهش رشد در ماهی های مختلف و در مراحل متفاوت توسط بسیاری از محققین گزارش گردیده است. در آبی پروری، اصلاح تکنیک ها برای موفقیت تکثیر و رشد دارای اهمیت زیادی است (Verhaegen *et al.*, 2007). در مطالعه ای که Thatcher و Pickering (2007) دادند قرار گرفتن در معرض آلکیل بنزن سولفونات های خطی به مدت ۵ هفته اثری بر تفریخ نداشت (Pickering and Thatcher, 1970). در مطالعه حاضر قرار گرفتن در معرض دترجنت ها اثری بر میزان تفریخ نداشت.

بررسی شکل نقش مهمی در بسیاری از مطالعات زیست شناسی دارد (Abdolhay *et al.*, 2010). و قادر است تفاوت های شکل بین افراد و بخش های مختلف آنها را که

ناشی از بدشکلی ها، بیماری و جراحی ها، فردزایی و سازگاری به فاکتورهای جغرافیایی و تکامل را نشان دهد (Sfakianakis *et al.*, 2006). حساسیت ویژه ماهی به دترجنت آنیونی تا حدود زیادی به قابلیت های جذب، مهار استیل کولین استراز و میزان سمیت زدایی ماهی بستگی دارد. این اثر سمی در گونه ها و اندازه های مختلف و زمان های در معرض قرارگیری موجودات تغییر می کند (Oh *et al.*, 1997). هرچه زمان قرارگیری در معرض مواد شوینده بیشتر و یا غلظت ماده تأثیر گذار بیشتر باشد اثر مرگبارتر خواهند بود (Abel, 1974). نتایج مطالعه حاضر حاکی از آن بود که میزان ناهنجاری در تیمار پودر لباسشویی در مقایسه با سایر تیمارها با توجه به دیرتر خارج شدن لاروها از تخم، بیشتر بود ولی در تیمار مایع سفیدکننده که زودتر گشایش تخم صورت گرفت میزان ناهنجاری کمتر از سایر تیمارها بود. به طور کلی می توان نتیجه گرفت که هرچه زمان قرارگیری در معرض این مواد بیشتر باشد اثرات مخرب تری بیشتر نمایان می شود. در اکثر ماهیان منشاء ناهنجاری ها بیشتر به شرایط مدیریتی و محیطی مزرعه پرورشی بر می گردد. دلایل ظاهر شدن ناهنجاری ها و بدشکلی ها در زمان جنینی و لاروی به شرایط نامناسب زیستی در زمان تکثیر و انکوباسیون، فاکتورهای محیطی

Brown and Bern,) پلاسمای مادر یافت می‌شوند (1989). مهره‌داران تخم‌گذار هورمون‌های مادری از جمله کورتیزول را در طول ویتلوژنز به تخم منتقل می‌کنند (Mommssen and Walsh, 1988; Tagawa et al.,) (2000). این مشاهدات نشان می‌دهد که هورمون‌ها از گردش خون مادر منتقل شده و در طی رشد تخمدان به داخل تخمک توسعه پیدا می‌کنند. در مطالعه حاضر میزان کورتیزول بعد از لقاح تا مرحله گاسترولا در تیمارهایی که در معرض دترجنت‌ها قرار گرفته بودند افزایش محسوسی داشت که این ممکن است به دلیل فعالیت‌های درونی تخم بر اثر استرس ناشی از مواد شوینده باشد ولی در تیمار شاهد از زمان لقاح تا تفریح تخم میزان این هورمون کاهش پیدا کرد که این کاهش ممکن است به دلیل تقاضای نسبی جنین برای هورمون‌ها در مراحل مختلف جنین‌زایی باشد.

Jentof و همکارانش در سال ۲۰۰۵ در مطالعه‌ای اثر استرس روی کورتیزول در ماهی سوف و قزل‌آلای رنگین کمان را مورد بررسی قرار دادند. مطالعه آن‌ها نشان داد که بعد از قرارگیری در معرض تنش محیطی و آلاینده‌ها، سطح هورمون کورتیزول در پاسخ به شرایط استرسی در ابتدا به شکل معنی داری افزایش می‌یابد و پس از آن روند تغییرات هورمونی به تدریج کاهش می‌یابد که به نظر می‌رسد این کاهش به علت عادت کردن ماهی به شرایط استرسی است (Jentof et al., 2005). در مطالعه حاضر زمانی که تخم‌ها در معرض دترجنت‌ها قرار می‌گیرند در پاسخ به شرایط تنشی محیط میزان هورمون کورتیزول به طور معنی داری افزایش می‌یابد و در مرحله گاسترولا حداکثر میزان خود می‌رسد سپس بعد از مرحله گاسترولا به تدریج کاهش می‌یابد. افزایش معنی دار کورتیزول در تیمارهای مختلف دترجنت‌ها نسبت به تیمار شاهد، می‌تواند نشان از حصول این هورمون به عنوان شاخص تنش یا استرس اکسیداتیو باشد. نتایج پژوهش‌های زیادی بیان می‌کنند که وجود دترجنت‌ها در محیط به عنوان یک عامل تنش‌زا قلمداد شده و باعث افزایش سطح هورمون کورتیزول می‌شود (Massarsky et al., 2013; Bonga, 1997; Davis et al., 1985). حضور دترجنت باعث افزایش استرس اکسیداتیو شده و شاخص‌های تنش محیطی از جمله کورتیزول و گلوکوکورتیکون را افزایش

دوره پرورش، تنش محیطی، وجود مواد سمی و تغذیه نامناسب نسبت داده شده است (Gavaia et al., 2002). بررسی‌های اخیر بیان کرده‌اند که کیفیت تخم و نیازهای تغذیه‌ای بیشترین احتمال را در شیوع بدشکلی دارند (Fraser et al., 2013). هم‌چنین، بررسی‌ها و آزمایش‌های دیگر نشان دادند که دستکاری‌های فیزیکی و شیمیایی علت اصلی شیوع زیاد ناهنجاری و بقای پایین لاروها هستند (Piferrer et al., 2009). استرس و فاکتورهای محیطی در ماهی توربوت (*Scophthalmus maximus*) باعث بدشکلی در کانال‌های خط جانبی شد (Ellis et al., 1997). در مطالعه حاضر نمونه‌هایی از بدشکلی همچون انحنا ناحیه پشتی و ساقه دم و همچنین بدشکلی ستون فقرات و کانال خط جانبی (بیشتر در ناحیه ساقه دم) دیده شد. این لاروهای بدشکل حتی در صوت ادامه حیات، در مراحل تکوینی بعدی نیز می‌توانند بطور معنی داری میزان تولیدات لاروی را کاهش داده و باعث زیان اقتصادی در فرایند تولید لارو بعلت کاهش بازماندگی شوند.

تحقیقات نشان می‌دهد ارتباط مستقیمی بین تنش و کورتیزول وجود دارد و عوامل استرس‌زا به طور موثر سطح کورتیزول را افزایش می‌دهند (Davis et al., 1985). Montero و همکاران در سال ۱۹۹۹ نشان دادند هنگامی که بر سیم در یابی (*Sparus aurata*) جوان تنش اعمال می‌شود، اختلاف معنی داری در سطح کورتیزول وجود دارد. (Montero et al., 1999). به طور کلی تفاوت در نتایج تحقیقات به عوامل مختلفی بستگی دارد، هورمون کورتیزول و تغییرات وابسته به آن تحت تاثیر تعداد زیادی از عوامل درونی و بیرونی مانند گونه، نژاد، دما، چرخه تولیدمثلی، نرخ متابولیک، سن، نوع استرس، دوره‌های نوری، وضعیت تغذیه، قرار می‌گیرد (Hwang et al., 1992). حضور کورتیزول در طول رشد اولیه تخم‌های لقاح‌یافته ماهی تیلاپیا نشان‌دهنده منشا مادری این هورمون است (Hwang et al., 1992). Jesus و همکاران در سال ۱۹۹۱ نیز حضور کورتیزول را در تخم‌های فلا ندر ژاپنی یافتند (Jesus et al., 1991). در مطالعه ای که Brown و Bern (1991) انجام دادند مشاهده کردند که تخم‌های ماهیان استخوانی حاوی انواع مختلفی از هورمون‌ها هستند که در

به شرایط تنش محیطی، واکنش هاس فیزیولوژیک مانند مقدار کورتیزول کاهش پیدا می کند.

۴.۱. نتیجه گیری کلی

نتایج بدست آمده حاکی از این است که تیمارهایی که در معرض دترجنت ها قرار گرفته اند در مقایسه با تیمار شاهد میزان درصد ناهنجاری و هورمون کورتیزول در آن ها متغیر است.

می دهد. افزایش این هورمون مخصوصاً در مرحله گاسترولا جهت مقابله با شرایط تنش ناشی از حضور مواد شوینده بیشتر خود را نمایان کرد. در این پژوهش، با توجه به نتایج بدست آمده از میزان کورتیزول در تیمارهای تحت تنش محیطی، دترجنت ها، نسبت به تیمار شاهد، بخوبی مشخص شد که جنین ماهی در مقابل تنش های محیطی واکنش فیزیولوژیک دارد. این عملکرد در مراحل اولیه تکامل جنینی شدید تر است و با گذشت زمان و رسیدن به مراحل بالاتر رشد جنینی، به دلیل سازگاری بیشتر جنین

۵. منابع

References

- Abdolhay, H. A., Khalijah, D. S., Pourkazemi, M., Shapor, S. S., Rezvani, S., Satar, M. K. A., Hosseinzadeh Sahafi, H., 2010. Morphometrics studies of Mahisfid (*Rutilus frisii kutum*, Kamensky, 1901) from selected rivers in the southern Caspian Sea. *Iranian Journal of Fisheries Sciences* 9(1), 1-18.
- Abel, P. D., 1974. Toxicity of synthetic detergents to fish and aquatic invertebrates. *Journal of fish Biology* 6(3), 279-298.
- Bernier, N. J., Flik, G., Klaren, P. H., 2009. Regulation and contribution of the corticotropic, melanotropic and thyrotropic axes to the stress response in fishes. *Fish physiology* 28(-), 235-311.
- Bertotto, L. B., Dasgupta, S., Vliet, S., Dudley, S., Gan, J., Volz, Dz., Schlenk, D., 2018. Effects of bifenthrin exposure on the estrogenic and dopaminergic pathways in zebrafish embryos and juveniles. *Environmental toxicology and chemistry* 37(1), 236-246.
- Bonga W.S.E., 1997. The stress response in fish. *Physiological reviews* 77(3), 591-625.
- Brown, C. L., Bern, H. A., 1989. Hormones in early development with special reference to teleost fishes. (In) *Hormones in Development, Maturation and Senescence of Neuroendocrine Systems* 13(-), 485-493.
- Davis, K. B., Torrance, P., Parker, N. C., Suttle, M. A., 1985. Growth, body composition and hepatic tyrosine aminotransferase activity in cortisol-fed channel catfish, *Ictalurus punctatus* Rafinesque. *Journal of Fish Biology* 27(2), 177-184.
- de Jesus, E. G., Hirano, T., Inui, Y., 1991. Changes in cortisol and thyroid hormone concentrations during early development and metamorphosis in the Japanese flounder, *Paralichthys olivaceus*. *General and comparative endocrinology* 82(3), 369-376.
- Depledge, M. H., Fossi, M. C., 1994. The role of biomarkers in environmental assessment (2). *Invertebrates. Ecotoxicology* 3(3), 161-172.
- Ellis, T., Howell, B. R., Hayes, J., 1997. Morphological differences between wild and hatchery-reared turbot. *Journal of Fish Biology* 50(5), 1124-1128.
- Erickson, R. J., Nichols, J. W., Cook, P. M., Ankley, G. T., 2008. Bioavailability of chemical contaminants in aquatic systems. *The toxicology of fishes* -(2)9- 54.
- Feist G, Schreck CB., 2002. Ontogeny of the stress response in Chinook salmon *Oncorhynchus tshawytscha*. *Fish Physiol Biochem* 25(-), 31-40.
- Flik, G., Klaren, P. H., Van den Burg, E. H., Metz, J. R., & Huising, M. O. (2006). CRF and stress in fish. *General and Comparative Endocrinology* 146(1), 36-44.
- Fraser, T. W., Hansen, T., Skjæraasen, J. E., Mayer, I., Sambraus, F., Fjellidal, P. G., 2013. The effect of triploidy on the culture performance, deformity prevalence, and heart morphology in Atlantic salmon. *Aquaculture* 416(-), 255-264.
- Gavaia, P. J., Dinis, M. T., Cancela, M. L., 2002. Osteological development and abnormalities of the vertebral column and caudal skeleton in larval and juvenile stages of hatchery-reared Senegal sole (*Solea senegalensis*). *Aquaculture* 211(1-4), 305-323.
- Hwang, P. P., Wu, S. M., Lin, J. H., Wu, L. S., 1992. Cortisol content of eggs and larvae of teleosts. *General and Comparative Endocrinology* 86(2), 189-196.
- Jentoft, S., Aastveit, A. H., Torjesen, P. A., Andersen, O., 2005. Effects of stress on growth, cortisol and glucose levels in non-domesticated Eurasian perch (*Perca fluviatilis*) and domesticated rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). *Comparative Biochemistry and Physiology Part A: Molecular & Integrative Physiology* 141(3), 353-358.
- Konar, S. K., Mullick, S., 1993. Pollutional hazards of coastal waters by petroleum products, detergents and heavy metals. *Environment and Ecology. Kalyani* 11(3), 688-690.
- Li, M., Bureau, D. P., King, W. A., Leatherland, J. F., 2010. The actions of in Ovo cortisol on egg fertility, embryo development and the expression of growth-related genes in rainbow trout embryos, and the growth performance of juveniles. *Molecular reproduction and development* 77(10), 922-931.

- Massarsky, A., Dupuis, L., Taylor, J., Eisa-Beygi, S., Streck, L., Trudeau, V. L., Moon, T. W., 2013. Assessment of nanosilver toxicity during zebrafish (*Danio rerio*) development. *Chemosphere* 92(1), 59-66.
- Mommsen, T. P., Walsh, P. J. (1988). 5 Vitellogenesis and oocyte assembly. In *Fish physiology* 11(-), 347-406. Academic Press.
- Montero, D., Marrero, M., Izquierdo, M. S., Robaina, L., Vergara, J. M., Tort, L., 1999. Effect of vitamin E and C dietary supplementation on some immune parameters of gilthead seabream (*Sparus aurata*) juveniles subjected to crowding stress. *Aquaculture* 171(3-4), 269-278.
- Oh, H. S., Lee, S. K., Kim, Y. H., Roh, J. K., 1991. Mechanism of selective toxicity of diazinon to killifish (*Oryzias latipes*) and loach (*Misgurnus anguillicaudatus*). In *Aquatic Toxicology and Risk Assessment: Fourteenth Volume*. ASTM International.
- Pickering, Q. H., Thatcher, T. O., 1970. The chronic toxicity of linear alkylate sulfonate (LAS) to *Pimphales promelas*, Rafinesque. *Journal of Water Pollution Control Federation* -() 243-254.
- Piferrer, F., Beaumont, A., Falguière, J. C., Flajšhans, M., Haffray, P., Colombo, L., 2009. Polyploid fish and shellfish: production, biology and applications to aquaculture for performance improvement and genetic containment. *Aquaculture* 293(3-4), 125-156.
- Poursaeid, S., Falahatkar, B., Amiri, B. M., Van Der Kraak, G., 2012. Effects of long-term cortisol treatments on gonadal development, sex steroids levels and ovarian cortisol content in cultured great sturgeon *Huso huso*. *Comparative Biochemistry and Physiology Part A: Molecular & Integrative Physiology* 163(1), 111-119.
- Ramsay, J. M., Feist, G. W., Varga, Z. M., Westerfield, M., Kent, M. L., Schreck, C. B., 2006. Whole-body cortisol is an indicator of crowding stress in adult zebrafish, *Danio rerio*. *Aquaculture* 258(1-4), 565-574.
- Sfakianakis, D. G., Georgakopoulou, E., Papadakis, I. E., Divanach, P., Kentouri, M., Koumoundouros, G., 2006. Environmental Determinants of Haemal Lordosis in European sea bass, *Dicentrarchus labrax* (Linnaeus, 1758). *Aquaculture* 254(1-4), 54-64.
- Stratholt, M. L., Donaldson, E. M., Liley, N. R., 1997. Stress induced elevation of plasma cortisol in adult female coho salmon (*Oncorhynchus kisutch*), is reflected in egg cortisol content, but does not appear to affect early development. *Aquaculture* 158(1-2), 141-153.
- Tagawa, M., Suzuki, K., Specker, J. L., 2000. Incorporation and metabolism of cortisol in oocytes of tilapia (*Oreochromis mossambicus*). *Journal of Experimental Zoology* 287(7), 485-492.
- Verhaegen, Y., Adriaens, D., De Wolf, T., Dhert, P., Sorgeloos, P., 2007. Deformities in larval gilthead sea bream (*Sparus aurata*): A qualitative and quantitative analysis using geometric morphometrics. *Aquaculture* 268(1-4), 156-168.
- Vijayan, M. M., Reddy, P. K., Leatherland, J. F., Moon, T. W., 1994. The effects of cortisol on hepatocyte metabolism in rainbow trout: a study using the steroid analogue RU486. *General and comparative endocrinology* 96(1), 75-84.
- Wendelaar Bonga, S. E. (1997). The stress response in fish. *Physiological reviews* 77(3), 591-625.
- Zon, L. I., Peterson, R. T., 2005. In vivo drug discovery in the zebrafish. *Nature reviews Drug discovery* 4(1), 35-44.